

[Jørgen Estrup]

også – og det gives der sådan set også udtryk for i bemærkningerne til SF's forslag – at der vil være konfliktmuligheder, der vil være situationer, hvor fondene må sige til medarbejderne, at det er dem, der bestemmer; og dermed frygter vi fra radikal side, at en ordning af den type kun vil være en skindemokratisk ordning og ikke vil føre til reel beslutningsmulighed. Det er det ene af de efter min mening helt store problemer i forslagene.

Det andet problem er, at man selvfølgelig – som andre ordførere også har været inde på – meget nemt får sammenstød mellem ønsker om, at investeringerne enten skal dirigeres i bestemte, miljøvenlige retninger eller mod andre områder, hvor det i og for sig, set fra en fornuftig samfundsøkonomisk synsvinkel, ville være godt at støtte de medarbejderejede virksomheder, som vi fra radikal side også stadig synes er en spændende idé. Men det er jo altså i sidste ende lønmodtagernes penge og dermed pensionsrettighederne, der skal sikres, som mange allerede har sagt, og hvordan får vi det til at gå op? Er det nok blot at skrive, som man gør i forslaget, at der skal tages vidtgående hensyn til at sikre de opsparede penge til pensioner? Hvordan kan det i sidste ende komme til at harmonere med, at man skal tilgodese helt andre formål? Det synes jeg er et grundlæggende problem.

Og dermed ender man så i spørgsmålet, om det virkelig er umagen værd at sætte et sådant valgsystem i funktion, som man forestiller sig her. Jeg kan som måske også andre have den opfattelse, at det er at skyde over målet, når man mener, at man skal bruge de kommunale valgeregler og på den måde mobilisere et system, som forudsætter et grundlæggende engagement hos de medlemmer, som skal deltage i valgene. Jeg er enig i bemærkningerne i SF's forslag om, at man ikke på forhånd skal afvise direkte valg, fordi man måske i en periode har en lav stemmedeltagelse; men man skal jo på den anden side være sikker på, at de, der skal stemme ved valgene, har forudsætningerne for at stemme, at de ved, hvad det drejer sig om og har grundlaget for den nødvendige debat, og jeg mener ikke, det er tilfældet i dag. Jeg mener, at vi i høj grad lider under, at beslutningerne for såvel ATP's som LD's vedkommende er taget bag lukkede døre; en del af dem er ganske vist tekniske beslutninger og disposi-

tioner, som almindelige lønmodtagere ikke har umiddelbare forudsætninger for at kunne forstå, og formentlig har vi det heller ikke her i denne sal. Men i hvert fald må man sige, at det kræver en debat, før man kan komme videre.

Men lad mig slutte af med at sige, at jeg synes, det er godt; at hr. Aage Frandsen har taget debatten op igen; det hilser jeg velkommen. Men fra radikal side er vores holdning nogenlunde den samme som for 4 år siden, hvor vi sidst diskuterede problemet.

#### Glønborg (KRF):

Vi har love om både Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtdidsfond, og hvis man stiller ændringsforslag til eksisterende og fungerende love, må det nok være rimeligt at stille spørgsmålet: Er der noget, der ikke virker, som det skal? Og det spørgsmål vil jeg stort set tillade mig at besvare med et nej, det er min overbevisning, at både ATP og Lønmodtagernes Dyrtdidsfond fungerer udmærket.

Vi har ændret lidt ved lovgivningen for nylig, og denne ændring skabte lidt større retfærdighed med hensyn til at tilgodese efterladte, når lønmodtageren døde – om jeg så må sige – i utide. Her mener jeg, at der var et reelt problem, sådan som loven så ud, og det problem løste vi så.

Formålet med de to fonde er jo at sikre lønmodtagerne en indkomst, når de kommer op i årene, og man må jo egentlig sige, at i forhold til det, man har betalt ind, får man et ganske pænt resultat ud af ATP. Det skyldes jo simpelt hen, at foretagendet er under en dygtig ledelse, som har forvaltet pengene godt; man har stillet pengene til rådighed for dansk erhvervsliv på en rimelig sund og fornuftig måde og fået et rimeligt og godt afkast.

Nu ved jeg godt, at når man taler om ledelse af et eller andet foretagende, er der altid nogle, som er interesserede i at få indflydelse på ledelsen og synes, at det kunne egentlig være spændende at være med, navnlig når det er noget, der går godt. Men én ting skal man gøre sig tindrende klart, og det er, at man kan ikke sætte hvem som helst i ledelsen af de to foretagender, for så vil de nemlig ikke fungere, som de skal. Og en anden ting, som man skal gøre sig helt klart, er, at ledelse er først og fremmest lig med veludført og dygtigt arbejde, så det kræver altså også nogle forudsætninger at kunne komme ind i ledelsen.